

Visat 15 abril 2013

revista digital ISSN 2014-5624

Les traduccions literàries entre el català i l'espanyol fàcilment s'escapen de tota concreció, com una d'aquelles qüestions que no es deixen definir mai del tot. Les dues literatures s'ignoren o bé lluiten per la visibilitat, però no gaire sovint s'escolten una a l'altra. A aquesta immensa, i sempre actual qüestió, hem pogut afegir alguns granets de sorra: ens preguntem sobre Ausiàs March, Guimerà i Estellés i admirem l'optimisme de Tísner que «anostrava» els autors sud-americans amb tota normalitat. Aquesta primavera celebrem també l'edició completa d'Heròdot i no ens oblidem de Salvador Espriu per saber com ha estat llegit a Itàlia. La traducció ens obre les portes de Romania i d'Amèrica i ens agermana de nou amb els autors d'altres contrades. A més, com sempre, donem veu als actors d'aquests intercanvis, els traductors.

PESCAT AMB PALANGRE

Heròdot parla català

Per Jordi Pàmias i Massana

Deia Josep Pla al savi cistercenc Agustí Altisent l'any 1978: «Vostè creu que un país pot ser alguna cosa sense tenir completa la traducció de Tucídides?». Avui podem plantejar-nos un repte semblant: el significat de posseir una edició crítica completa, traduïda i comentada, de l'altre gran historiador de la Grècia clàssica: Heròdot. [...] D'on li ve aquesta obertura de mires, a Heròdot? Aquesta perspectiva tan equilibrada, imparcial i escèptica? Val la pena, tal volta, de recordar que Heròdot neix a Halicarnàs, una fundació grega (dòria) del sud de la costa d'Àsia Menor (av. Turquia). La població indígena, els seus veïns, són caris. I la ciutat està sotmesa al domini persa. Heròdot revela familiaritat amb els àmbits asiàtics...

[\[Llegiu més\]](#)**Us recomanem...****Esriu a Itàlia: entre la lectura ideològica i l'antologia íntima**

Per Amaranta Sbardella

L'aproximació de Salvador Espriu a Itàlia sovint ha patit un moviment ondulant d'entusiasmes i de silencis, de descobertes i d'oblits. Reconstruir-ne el recorregut permet aclarir alguns fenòmens que interessin no només pel que fa a la recepció de l'autor en particular, sinó a la poesia catalana en general.

[\[Llegiu més\]](#)**Ausiàs March i el primer Segle d'Or castellà**

Per Cèlia Nadal

La poesia d'Ausiàs March ascendeix de la trobadoresca que cantava el *fin amor* i, tot i consentir una certa permeabilitat a les tradicions europees (estilnovisme, poesia francesa, llatina, etc.), s'erigeix com una proposta inaugural, de subjectivitat forta i consistent, d'afany analític i, per primera vegada, escrita en català.

[\[Llegiu més\]](#)**Gabriel García Márquez**

Per Francesc Galera

El nombre de traduccions al català d'obres de Gabriel García Márquez no es correspon gens amb la influència de l'autor en la literatura universal. A García Márquez, autor popularíssim, reconegut unànimement per la crítica literària, només se li han editat en català un parell de títols: *Cent anys de solitud* i *Crònica d'una mort anunciada*.

[\[Llegiu més\]](#)**Àngel Guimerà**

Per Joan Martori

Les tendències iconoclastes de Salvador Dalí conduïren el pintor empordanès a què en un dels seus actes d'autoafirmació personal i d'escola hagués titllat Guimerà de porc, pederasta i pelut en una de les seves conferències. Uns anys abans d'aquell acte d'histrionisme cultural, el 1928, Dalí, juntament amb Lluís Montanyà i Sebastià Gasch, havien signat el *Manifest Groc...*

[\[Llegiu més\]](#)[\[Més articles\]](#)